

(بر گرفته از مجله نیو ساینتیست، ۲۸ مارس ۲۰۱۱) نویسنده: اندی کوگلان

کدام کشور نتایج و دستاوردهای علمی مکتوب آن بین سال های ۱۹۹۶ و ۲۰۰۸، ۱۸ برابر شده و از نظر تعداد مقاله از ۷۳۶ مقاله به ۱۳۲۳۸ مقاله در خلال سال های مذکور رشد داشته است؟ این نکته ممکن است برای بسیاری از کشورها به ویژه کشورهای غربی پیشتاز علم تعجب برانگیز باشد. ایران، رشد فزاینده ای در انتشار یافته های علمی در جهان را دارا می باشد. اگر روابط سیاسی میان ایران و آمریکا برقرار بود، بدین معنا که روابط دانشمندان دو کشور بهبود داشت؛ تعداد مقاله های مشترک بین دو کشور حدود پنج برابر یعنی از ۳۸۸ به ۱۸۳۱ در زمان مشابه افزایش می یافت. رشد سریع علم در کشورهای خاورمیانه، چین، هند و برزیل، موضوعی است که در گزارش نشریه نیوساینتیست، انجمن سلطنتی انگلستان تاکید شده و در این گزارش، تعداد و میزان رجوع به مدارک علمی جهان بین سال های ۱۹۹۳ و ۲۰۰۳ با سال های ۲۰۰۴ و ۲۰۰۸ به شیوه

مقایسه ای اطلاع رسانی شده است. کشورهای دیگر نیز همانند ایران، در زمینه فعالیت های پژوهشی مایل هستند تا گام های بلندی بردارند. برای مثال؛ ترکیه نتایج پژوهش های خود را از سال ۱۹۹۶ تا ۲۰۰۸ به چهار برابر افزایش داده است و این دستاورد ناشی از افزایش بودجه ۶ برابری در پژوهش و رشد بوده است. روند مشابه نیز در کشورهای تونس، سنگاپور و قطر اتفاق افتاده است. در سطح کلان، کشورهای آمریکا، اروپا و ژاپن از نظر علمی هنوز پیشتاز هستند، ولی به دلیل صنعتی شدن سایر کشورها، این برتری در حال کمرنگ شدن می باشد. بنابراین، در حالی که نسبت مقاله های مشترک با نویسنده های آمریکایی از ۲۶ به ۲۱ درصد کاهش یافته است، چین با ۱۰/۲ درصد تولید مقاله از جایگاه ششم به جایگاه دوم صعود داشته و جایگاه هند و برزیل نیز روند بهبود را نشان می دهد.